

Fædrelandskærlighed. Hvis man ikke kan gaa med til at pleje om denne ulyksalige Fæstning, sige de, at man ikke er Patriot. Men blot man giver sig Mine af at ville give et Par Skilling til Fæstningen, bliver man straks anset som en stor Patriot og takket paa det varmeste. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem for Slagelse ikke har udtalt, hvad han udtalte, i sin Egenkab af Bestyrelsesmedlem for Reformvenstre. Jeg vil haabe, at det er en Udtalelse, der staar for hans egen Regning, og at Venstrepartiet her i Landet paa ingen Maade deler hans Mening, men bestemt vil fralægge sig den. Naar Venstre i Øjeblikket giver de 40,000 Kr. til Fæstningen, opfatter jeg det saaledes, at Venstre gør det kun nødtvungent, det er de allerfærreste Venstremænd i denne Sal, der med virkelig Glæde eller Tilfredshed stemme for disse 40,000 Kr. De mene hvad f. Eks. det ærede Medlem for Ribe (Busk) udtalte for 2 Aar siden, da vi behandlede Fæstningsbevillingen, at det er en elendig Fæstning, og at denne Fæstning er Danmarks Ulykke. Jeg tror, at det er med den Motivering, de stemme for disse 40,000 Kr. og paa ingen Maade af Kærlighed til Fæstningen. I Ønsket om, at dette Beløb skulde sættes op, tror jeg, det ærede Medlem heldigvis staar ganske alene blandt sine Partifæller. Ligesom det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), der talte nys, anser jeg Fæstningen for en Ulykke for vort Land, og jeg tror, at i Tilfælde af, at det skulde komme til Krig, vilde den paa ingen mulig Maade kunne hjælpe til at frelse Landet en eneste Dag, den vilde langt snarere kalde Ulykkerne ind over os. Hellere altsaa end at vi vedligeholde den skulle vi se at blive af med den saa snart som muligt. Dertil kommer, at vi kunne dog ikke se bort fra hele den Maade, hvorpaa Fæstningen er bleven til. For mig staar dette Fæstningsbyggeri som et af de forsmædeligste Afsnit i hele vor Historie. Det er Lovbruddet, det er Plyndringen af Statskassen, som er repræsenteret af Fæstningen, og skulle vi pleje og bevare den Slags Ting, som er en Skændsel for vort Folk? Det synes jeg dog ikke, at jeg kan gaa med til. Det ærede Medlem for Slagelse udtalte et Ønske om, at der skulde nedsættes en Kommission, der skulde undersøge hele vort Militærspørgsmaal. Det Ønske kan jeg ikke dele, fordi jeg frygter for, at det Resultat, der vilde komme ud af en saadan Kommissions Arbejde, vilde blive, at vi kom endnu højere op med vore Militærudgifter, end vi allerede ere. Nej, skal

der fældes en Dom over vort Militærvesen, lad os saa fælde den ved de forestaaende Valg, lad Spørgsmaalet da komme ud til Befolkningen. Den har tit nok udtalt sig om disse Ting. Befolkningen i sin Helhed er tilstrækkelig klar over disse Spørgsmaal, den ved, hvorledes den vil stille sig over for dem. Jeg tror, det er den bedste Kommission, disse Spørgsmaal kunne henvises til. Jeg vil da haabe, at Befolkningen ved de forestaaende Valg vil udtale sig klart og bestemt og navnlig vil kræve, at disse Udgifter maa sættes endnu langt længere ned.

J. Hage: Jeg vil dog gerne nedlægge en Indsigelse mod, at det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) beskyldte mig for Hovmod, fordi jeg havde udtalt mig, som jeg havde gjort. Det ærede Medlem maa ikke have lagt Mærke til mine Ytringer, jeg har ikke med et Ord — Tidenden vil vise det — nævnt Fædrelandet, i alt Fald ikke i Forbindelse med det ærede Medlem for Slagelse (Køedt). Da jeg talte om Varmegraden af Sympatien og de Midler, der skulde anvendes, talte jeg om Varmen for Forsvarssagen. Jeg ved meget vel, at der er Folk, der holde af deres Land paa en anden Maade. Deres Patriotisme er mere dialektisk end vor, de tage det mere paa den gamle Maner. Det er os ikke muligt at forstaa, at man ikke vil forsvare det, man holder af, i alt Fald saa godt, man kan. Jeg skal dog ikke fordybe mig deri. Jeg har ikke talt om andet end Varmen for Forsvarssagen, men jeg tror at være berettiget til at sige, at Varmen herfor maales ligesom Varmen for en anden Sag til en vis Grad efter den Vilje, der er til at give de nødvendige Midler. Jeg synes, at jeg lige saa godt kunde beskyldte det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) for Hovmod, naar han sagde, at de Mænd, der havde arbejdet i Forsvarsvæsenets Tjeneste i en lang Række Aar, have været Blindebukke i Sammenligning med ham. Deres Arbejde har været fuldstændig spildt, og det kunde de stakkels Folk aldeles ikke se, men det havde han kunnet se hele Tiden. Maaske vare de ikke saa store Syndere, som man har antaget, deres Hensigt var god; men de vare saa naive, at de troede, at det var godt, medens det i Virkeligheden var ganske forkert. Jeg tror, at jeg ligesaa godt kunde beskyldte det ærede Medlem for Hovmod for saadanne Udtalelser. Jeg har altsaa ikke talt om Fædrelandskærlighed, men kun om Kærlighed til Forsvarsvæsenet, ganske vist